

PRENUMERATA.

W Łodzi:
Rocznik rs. 6.
Półrocznik " 3.
Kwartalnik " 1 k. 50.
Miesięcznik " 50.
W KRÓLESTWIE I CESARSTWIE:
Rocznik rs. 6.
Półrocznik " 3.
Kwartalnik " 1 k. 50.
Miesięcznik " 50.
Prenumerata na „Dziennik Łódzki“ w Warszawie przyjmuje skład Henryka (Lisak) przy ul. Mazowieckiej, № 16, w piśmie towarzysząca kredytowego nie bierze. Także nabycy może pojedyncze numery Dziennika.
Cena pojedynczego numeru 5 kop.

DZIENNIK ŁÓDZKI

PISMO PRZEMYSŁOWE, HANDLOWE I LITERACKIE.

CENA OGŁOSZEŃ.

Ze jeden wiersz półtym lub za jego miejsce 6 kop., z następnym wierszem częściej powtarzających się albo większym ogłoszeń odpowiedniego rabatu.
Nekreplegi: za każdy wiersz 10 kop.
Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.
Stałe i wierszowe ogłoszenia adresowe po rs. 2 miesięcznie.
Od należności przewyższających 10 rubli następnym dodatkowe ogólne 5 proc.

KALENDARZYK.

Dziś: Bazylię B. W. Dokt. Kości.
Jutro: Wita i Modesta MM.
Wschód słońca o godz. 3 m. 41. Zachód o godz. 8 m. 17.
Długość dnia godz. 16 m. 36. Przybyło dnia godz. 8 m. 58

BIURO REDAKCYI I ADMINISTRACYI

ULICA PASAŻ MEYERA Nr. 514.

Adres telegraficzny:

„DZIENNIK“ ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracji „Dziennika“ oraz w biurach ogłoszeń Rajchmana i Frenclera w Warszawie i w Łodzi.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwracane.

HANDEL ZEWNĘTRZNY ROSYI EUROPEJSKIEJ w r. 1889.

III.

Rozwój i stan handlu zagranicznego odzwierciedla się dokładnie w dochodach z cel. W roku 1889 wszystkie komory na europejskiej granicy Rosyi pobrały za opłatę cła ogółem 79,784,976 rubli metalicznych i 2,460,733 rubli kredytowych. W poprzednich zaś latach wpłynęło:

Table with 3 columns: year, rubli met., rubli kred.
1884: 65,076,698; 1,930,067
1885: 64,441,686; 1,835,077
1886: 70,775,550; 2,233,521
1887: 64,170,467; 2,285,155
1888: 69,947,422; 2,539,441

Okazuje się stąd, że nigdy przedtem wpływy z opłaty cła nie dosięgły wysokości takiej, jak w roku 1889. W roku tym wpłynęło więcej niż za rok 1886 (który dał wpływy największe do roku 1888 włącznie) o 9,009,426 rubli met. i 227,212 rubli kredytowych.

W szeregu ogólnych przyczyn takiego zwiększenia się dochodów z cel, sprawozdanie departamentu celnego wymienia: 1) znaczne wymiary wywozu zboża za granicę w roku 1888, a po części i w roku 1889, dzięki czemu zwiększyło się zapotrzebowanie zagranicznych artykułów żywności, materiałów surowych do przeróbki w granicach kraju, tudzież gotowych materiałów do przerabiania materiału surowego (maszyn i t. p.) 2) poprawę kursu rubla kredytowego, która sprzyjała zaspokoleniu potrzeb powyższych, a także przyczyniła się do zwiększenia przywozu wielkiej liczby wyrobów gotowych.

Ogólny charakter polityki celnej Rosyi w ciągu ostatnich lat 20, polegał na stopniowym podwyższeniu opłat od wytworów zagranicznych w celu poparcia przemysłu krajowego. Porównanie cyfr z roku 1869 i z roku 1889 okazuje, że wszystkie towary w ogóle obłożone były w roku 1889

niem przeszło dwa razy wyższemu niż w r. 1869, w szczególności zaś artykuły żywności prawie 2 1/2 raza, wyroby przeszło 3 razy, a materiały surowe i półwyroby prawie 4 razy. Porównanie cen towarów wyrabianych w Rosyi z cenami towarów przywożonych z zagranicy, przekonywa, że przemysł w Rosyi rozwija się stanowczo i wytrzymuje już współzawodnictwo z niektórymi rodzajami wyrobów zagranicznych. Obecnie sprowadzane są do Rosyi towary młiej lub więcej drogie, podczas gdy przywóz towarów tanich zmniejsza się ciągle. Zdanie powyższe stosuje się do rozmaitych towarów, szczególnie jednak do wina i do tkanin.

Wywóz wyrobów powiększył się w roku zeszłym o 3.3 mil. rubli met., czyli o 3%. Dowodzi to wymownie, że towary wyrabiane w Rosyi, które dotychczas zupełnie prawie nie miały zbytu na rynkach europejskich, stopniowo torują sobie tam drogę i mogą wytrzymać konkurencję. Wywóz materiałów surowych powiększył się o 37.8 mil. rubli met., czyli o 29% i wpłynął bardzo korzystnie na bilans handlowy Rosyi. Skutkiem niezadawalających zbiorów, wywóz zboża w roku 1889 powiększył się o 2.5 mil. rubli met., a jednak ogólna wartość wywozu powiększyła się o 20.9 mil. rubli met. w porównaniu z wyjątkowo pomyślnym rokiem poprzednim. Temu szczególnie przyczynić należy szybką i stanowczą poprawę kursu rubla. W latach następujących, gdy urodzaj będzie lepszy i wywóz zboża przybierze większe wymiary, bilans handlowy Rosyi wypadnie zapewne jeszcze pomyślniej, gdyż rezultaty handlu zewnętrznego, osiągnięte w roku zeszłym, świadczą, że przemysł w Rosyi potężnieje i otrząsa się z przesilenia, które ciężyło nad nim w latach ostatnich.

Pod względem wysokości ogólnej sumy wpływów z cła od towarów przywożonych, Rosya zajmuje obecnie piąte miejsce w szeregu wielkich państw. Wyższe dochody mają Stany Zjednoczone, Anglia, Francya i Niemcy, niższe zaś — Włochy, jak również Austria i Węgry.

nie nie miało położyć końca dawnym szaleństwom?

Jadący do Arnay-le-Comte są dopiero w połowie drogi, wysiadając na stacyi Blazy-Bas, skąd mają jeszcze do przebycia trzydziesiętkilometrową przestrzeń przez kraj górzysty i surowy, rozpościerający co krok cudne widoki. W tym zakątku Côte-d'Or rozciąga się cała wspaniałość i uziłkość Morwanu. Wszędzie stronie wzgórza, gęste bory, błękitne wody, które wydają się ciemnymi plamami na czerwonym gruncie. Co krok spadające w kaskadach strumienie pienią się i luszczą wśród skał. Nierówna, pełna niespodzianek droga co chwila pnie się w górę, aby spaść następnie prawie prostopadłe w głąb doliny.

W dwie godziny po odejściu z Blazy dylżans zatrzymał się w miasteczku Epagnet, dając czas jednemu pasażerowi, Mauryemu, na spóżyte obiady. Wieczór był cudny. Wonną wiatryk przekradał się przez gęstwinę drzew i przy ściszęcy w pełni cicha dolina spała, tonąc w blasku srebrystym. Stada wróciły już z pastwisk. Zaledwie dolatywało zdala od czasu do czasu szczełkanie psa lub monotony dźwięk kościelny.

Mauryey rozglądał się dokoła, niemy z zachwytu wobec tego głębokiego spokoju natury. Co za cisza po hatasach bulwarowych! Co za miły chłód po skwarze huty! Zmęczona marnym gwarem i zawodami dawnego życia dusza pila z rozkoszą urok tego niczem niegwaleonego spokoju. Młody człowiek nie stawiał sobie nawet pytania, czy nowe życie na wygnaniu zaczynało się dlań przy spokoju serca i mózgu; nie przychodziło mu do głowy, że nuda prędko tu może go osiągnąć. Jeśli zaś myśl podobna narzucała się mu na chwilę, odpędził ją, jak to wogóle zawsze należy czynić

Przemysł, handel i komunikacje.

Drogi wodne.

Do komitetu ministrów, jak donoszą „Nowosti“, wniesiono propozycję ministerium komunikacji co do wyjęcia kanałów dniewprowskich z pod zarządu ziemstwa chersońskiego i oddania pod zarząd miejscowego okręgu komunikacji. Jednocześnie oczyszczenie kanałów ma być powierzone zarządowi komunikacji, przyczem kanały mają być pogłębione do 18 stóp, szerokość zaś doprowadzoną do 35 stóp. Potrzebne na to środki będą asygnowane ze specjalnych sum ministerium; spłacenie wydatków, potrzebnych na oczyszczenie kanałów, będzie uszczególnione z sum oddzielnych opłat kanałowych, ustanowionych w wysokości 1/4 kop. od puda wszystkich towarów, przewożonych przez kanały.

Parowce „Amur“ i „Oksus“ z dnem 11 b. m. miały zacząć stać kursować pomiędzy Libawą i Londynem dla dostawy miasa do Anglii. Parowce będą odpływały z Libawy we środy, z Londynu we czwartki; przewóz trwać będzie 3 1/2 doby.

Drogi żelazne.

Na stacyi Kolnaski kolei dąbrowskiej wybudowany będzie pomiędzy torami dach na wysokich słupach, w celu ochrony od niepogody pasażerów, wsiadających do pociągu na drugim torze.

„Kraj“ donosi, że w dniu 12 czerwca zamknięto spisy akcji, przedstawionych do ogólnego zebrania w dniu 18 czerwca r. b. akcyonaryuszów kolei nadwiślańskiej. Grupa Kronenbergów przedstawiła 20,000, Wawelberg 4,700, inni zaś akcyonaryusze ilości mniejsze. Skład zarządu kolei prawdopodobnie nie ulegnie zmianie. Prezesem pozostaje Halpert.

„Kraj“ donosi, że ministerium komunikacji zatwierdziło projekt rozpoczęcia w roku bieżącym budowy kolei żelaznej syberyjskiej i usuryjskiej do Władywostoku, projekty zaś innych linii nie zostały zatwierdzenia.

Zgodnie z postanowieniem 31 zjazdu ogólnego przedstawicieli ruskich dróg ze-

lanych, na południowo-zachodnich kolejach, jak donosi „Odeskij wiestnik“, będą robione badania nad ubywaniem wagi następujących towarów: maki i kaszy, ziarna olejnych, mączki cukrowej, tytoniu, herbaty, soli, okowity, bakali, węgla, oleju i in.

Wydane świeżo za rok 1889 sprawozdanie z działalności kasy wsparć rzemieślników i robotników na kolei wiedeńskiej wykazuje, że w roku sprawozdawczym wpływy wynosiły rs. 30,406 kop. 50 1/2, i wydatki rs. 21,719 kop. 94, czyli że wpływy przewyższyły wydatki o rs. 8,686 kop. 56 1/2. Z początkiem roku sprawozdawczego majątek kasy wynosił rs. 132,524 kop. 80, a że w ciągu roku wydatkowano na pensje emerytalne byłym uczestnikom, wdowom po nich i dzieciom rs. 25,909 k. 19 i na kapitał rezerwowy rs. 9,945, czyli razem rs. 35,854 kop. 9, zatem z początkiem roku bieżącego majątek kasy stanowiła suma 96,670 rs. 71 kop.; w roku zeszłym dopłata towarzystwa kolei do kasy tej wynosiła rs. 23,938 kop. 9.

Handel.

Otwarcie jarmarku na wełnę w Warszawie nastąpi w dniu jutrzejszym.

„Kuryer warszawski“ donosi, że fabryka przetworów owocowych w Kornelnie pod Radomiem otrzymała zamówienie do Kairu na znaczną ilość kartofli, krajowych cienko w plasterki.

Kredyt.

„Świat“ donosi, że w Kursku ma być otwarty bank rolniczy z kapitałem pomocniczym 3-milionów rubli dla wydawania pożyczek na zboże i inne wytwory rolnicze, ładowane na wagony dla wzięcia do miast portowych i innych, jakoteż oddawane na przechowanie do elewatorów i składów.

Począty.

Stacye pocztowe przy urzędach gminnych będą najprędzej urządzone w guberni czernihowskiej.

Ostatnie rozporządzenie głównego zarządu poczt i telegrafów, wydane do wszystkich okręgów i zarządów pocztowo-telegraficznych, poleca urzędnikom, którym za ukończenie z odznaczeniem szkoły telegraficznej przyznao placę dodatkową, potr-

Adolf Delpit. OBIEDWIE.

Théâtre J. N.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 129).

Pan de Fonde powtarzał do siebie to wszystko, lecz pomimo, że go dręczyła cięższa szalona, pozwolił ruszyć pociągowi w dalszą drogę, siedząc nieruchomo w swoim kącelku. Dość było najślabszego błysku zdrowego rozsądku, żeby zrozumiał całą głupotę podobnego planu. W jaki sposób szukać śladów Katarzyny? Jakiem imieniem ją nazywać? A przypuszczając, że zdecydowałby się na smieszność wypytywań służby kolejowej na stacyi, jakiz mógłby być rezultat praktyczny tego wszystkiego? Dajmy na to, że jaki dziesiątek ludorod, zreczenie użytych, doprowadziłby do celu zszukiwania, czyżby go to choć o krok zbliżyło do pięknej kobiety? Przypomniał sobie wyrazy, zamienione przy odejściu pomiędzy mężem i żoną: jechała do ciotki i cóż z tego? Porwał go śmiech wewnętrzny na myśl o pomieszczeniu nieznanemu na widok wdzierającego się do wagonu towarzysza podróży.

Zwazywszy dobrze wszystkie za i przeciw, trzeba było przyjść do wniosku, że pozostawała do wyboru tylko cierpliwość lub wyrzeczenie się. Kto to wie? Często traf na rozum. Może sprowadziwszy ich raz, uczyni to i powtórnie. Zresztą w uszach Mauryego jeszcze brzmiały ostatnie wyrazy Roberta Traville'a i te rady przyjacielskie wpływały na uczynienie go trochę rozsądniejszym. Poczłz byłoby zagrzebywać się na prowincyi, jeśli wygna-

z takiego rodzaju natrętnymi głosami wewnętrznymi.

V. — Tak, tak, kochana pani Peruette — mówiła pani Poppleton — przyjechał wczoraj. Szesć tłumoków i to tylko początek. Służka moja słyszała w hotelu pod Monetą, że pan de Fonde zamieszka w Charmoises.

— Pani jest tego pewna?

— Sprowadza z Paryża wszystkie swoje ruchomości.

Pani Rozalia Poppleton wiedziała zawsze o wszystkim.

Była to osoba mała, otyła i ruchliwa, jak piłka. Dobre dla niej były wszystkie nowiny, żadną też drogą do nich nie gardziła. Dama ta najbardziej w całym Arnay-le-Comte wygadana, posiadała wielkie poważanie, dzięki niewielkiej fortunce. Szczęśliwy p. Poppleton, syn wzbogaconego parobka z winnicy, nie zajmował się niczem; żona rządziła gospodarstwem i robiła honory domu w salonie. Uprzejma, bez łożci, jak większa część tłustych, badziła ona jeszcze czasem, pomimo czterdziestki młonej, uczucia platoniczne. Wszystkie „dobre myślenie“ osoby bywały u niej.

Dziś towarzystwa małych miast prowincjonalnych nie znają dawnych podziałów. Przed piętnastu laty pomiędzy szlachta i mieszczańami nie było żadnej łączności i pani de Mathivon, urodzona Cocusse i hrabina Kreancy papieżkiej — co wszystko nie przeszkadzało jej być dumną, jak jaka Montmorency — nie wpuszczały za nie w świetle do swego salonu pani Poppleton, ale zwycięstwo stanowcze rzeczywolitej nadało luno kierunek ambicyom miejscowym, zmieniając stosunki. Arnay-le-Comte dzieliło się na dwa obozy: przyjaciele rządu i opozycya. Na czele ostatnich stała

pani Poppleton, pierwszymi kierowała pani Balivet-Lamothe.

Ta ostatnia była żywym kontrastem swej rywalki. Wysoka, szczupła, od pierwszego wejrzenia zdradzała w swojej osobie prowincjonalnego polityka w spódnicy. Mąż jej, poborca podatkowy, marzył o wspaniałościach dyrektorstwa głównej izby skarbowej. Wnuk głosnego Lamothe'a, szklonka konwentu i król obójcy, umiał bardzo sprytnie wyzyskiwać swe pochodzenie, unikając przypominania o niem w chwilach, kiedy przyszłość stawała się wątpliwą i popijając się z niem ostentacyjnie, kiedy idea republikańskie święty stanowczy triumf. W taki sposób aż do trzeciego prezydenta republiki nazywał się wprost panem Balivet, lecz jak tylko zaczęło być rzeczą korzystną, niekiedy się do wspomnień rewolucyjnych, poborca zaczął pisać się panem Lamothe.

Dzięki temu chowaniu i wystawianiu dziadka, godny urzędnik posiadał łaskę wszystkich naczelników z kolei. Zresztą mógł zwrócić na siebie uwagę jego umysł zawsze zachowujący równowagę. Przed wyborami ogólnemi poborca z Arnay-le-Comte łączył oba nazwiska: Balivet-Lamothe; był to zręczny sposób pochlebiania wszystkim.

Kiedy „towarzystwo“ Arnay-le-Comte dowiedziało się przez notaryusza, że pan de Fonde kazał odnowić zamek w Charmoises, powstał ogólny okrzyk zdziwienia, które wkrótce zmieniło się w sympatyę. Wnawiano postanowieniu młodego człowieka, który wyrzekał się Paryża dla prowincyi. Tymczasem wszyscy stawali sobie pytanie: komu złoży on wizytę? Gdzie będzie przyjęty? Właśnie dnia tego pani Poppleton debatowała nad tą poważną kwestyą.

(D. c. n.)

cać 6%, na rzecz kasy emerytalnej pocztowo-telegraficznej.

W ostatnich czasach na pociągach pospiesznych drogi żelaznej moskiewskobrzejskiej, dla szybszej przesyłki korespondencji listowej, jak donoszą „Ruskiya wiadomości”, przycejono skrzynki pocztowe do bocznych sejan wagonów sygnalnych europejskiego towarzystwa międzynarodowego. Wynajowanie listów z tych skrzynek odbywa się tylko w dwóch punktach, mianowicie w Warszawie i w Moskwie. Dlatego do skrzynek rzeczonych można wpuszczać tylko listy, adresowane do Moskwy, lub do miejscowości za nią położonych.

Przemysł.
— Towarzystwo akcyjne fabryki mebli giętych „Wojciechów” przeznaczyło rubli 19,250 na dywidendę za rok ubiegły, co stanowi 7%, lub rs. 35 od akcji 500-rublowej.

— Zarząd inżynierów i okręgu górniczego w Królestwie ogłasza, iż we wsi Blawnowice, gminy Krakolów, w pow. bełzskim, odkryto pokłady węgla kamiennego grubości 20 cali, w głębokości 46 stóp. W tymże powiecie, w lasach rządowych Porębka natrafiono na pokłady węgla grubości 2 stóp cali 9. Pokłady te znajdują się na głębokości 12 stóp i 4 cali. Urzędowe sprawdzenie pokładów nastąpi w d. 9 i 10 lipca r. b.

— Zatwierdzono nową ustawę towarzystwa górniczo-przemysłowego wronowskiego, którego działalność obejmie gubernię olonecką.

— Towarzystwo wolnoekonomiczne w Petersburgu postanowiło zbadać malcowskiego okręgu przemysłowego pod względem ekonomicznym.

Ubezpieczenia.
— „Kuryer codzienny” donosi, że jedno z towarzystw ubezpieczeń wystąpiło do zarządów kolejowych w Królestwie z przedstawieniem, aby w celu ułatwienia ubezpieczonym opłaty składki, potrącano ją urzędnikom z pensji.

Wystawy.
— Dzienniki petersburskie donoszą, że ministrem dóbr państwa zatwierdził projekt urządzenia w r. b. wystawy plodów rolnych Połesia Wolińskiego. Wystawa odbędzie się w Żytomierzu.

Wykazalność przemysłowa.
— Ziemstwo powiatu aleksandryjskiego w guberni chersońskiej postanowiło założyć szkołę górniczą i utworzyć komisję gospodarczą przy ziemstwie.

Z MIASTA i OKOLICY.

(—) **Nowa fabryka.** Przy ulicy Konstantynowskiej pod N. 329 puszczono w ruch nową fabrykę wyrobów północznizkich. Założycielami i właścicielami fabryki są pp. Edward Jeziorski i Witold So-

zański. Przedsiębiorstwo prowadzone będzie pod firmą „Jeziorski i Sozański.”

(—) **Upadłość.** W dniu onegdajszym piotrkowski sąd okręgowy ogłosił upadłość tejże firmy „Veit i Stöhrer.” Pasywa wynoszą około 100,000 rs. Zaangażowani są różni kupcy i przemysłowcy łódzcy. Jednego z przedstawicieli firmy, p. Maurycego Stöhrera, w dniu wczorajszym odesłano do oddziału więziennia warszawskiego dla dłużników. Kuratorem masy upadłości mianowano adwokata przysięgłego p. Władysława Otto.

(—) **Pojedynek.** Przed tygodniem w okolicy stolicy Belgii odbył się pojedynek na pistolety pomiędzy łodzianinem p. Hippolitem J., a brukselczykiem p. Karolem S. Obadwaj adwersarze padli ranni i odwieziono ich do domów w stanie nieprzytomnym. P. J. w chwili napisania listów do znajomych, w mieście naszym zamieszkałych, czuł się zdrowszym, podczas gdy przeciwnik jego, mając kulę przeszytą piersi, ostatnie wydał tchnienia. Przyczyną pojedynku było podobno podejrzenie p. S., że przycielał jego J. uwiłdłim narzekaniem. Podobno wypadek ten wywołał ogromne wzburzenie pomiędzy znajomymi obu młodzieńców. Okazało się przytem, że panna, o którą przyszło do zaiscia, kochała się w J. Rodzice niezadowoleni z takiego obrotu rzeczy, wysłali bohaterkę dramatu w odległą stronę, aby wśród obcych zapomniała o miłości do J., któremu nie chciała jej oddać.

(—) **Zab za zab.** Przysze, a zarazem zabawie zaiscie miał w tych dniach pewien felczer tujejszy. Przyszedł do niego niejaki K., kowal, z żądaniem, aby mu wyrwał zab, który go bolał od dłuższego czasu. Po operacji okazało się, że felczer wyrwał zab zdrowy. Zirytowany ten K. nie pozwolił się w żaden sposób przeprosić, a zażądał, aby felczer poddał się takiejże operacji. Nie pomogły prośby felczera; kowal zagroził mu kijem, zmusił go do zawezwania innego felczera, który z zimną krwią wyrwał zdrowy zab koledze.

(—) **Faktorka mamek.** Z pomiędzy wielu stręczycielek mamek w Łodzi, największą klientelę cieszy się niejaka K., zamieszkała przy ulicy Widzewskiej. Powodzenie swe zawdzięcza ona przebiegłości w wyszukiwaniu dziewczyn, poświęcających się tego rodzaju zarobkowi i w narzucaniu ich służby matkom, potrzebującym wyręczenia w karmieniu dzieci. To stręczycielstwo nie przeskądzałoby może nikomu, gdyby K. rzemiosło swe prowadziła uczciwie. Lecz fakty mówią inaczej. Przed kilku tygodniami K. dowiedziawszy się, że pani X. potrzebuje mamek, przyprowadziła dziewczynę, w imieniu której otrzymała od p. X. rs. 13. Po kilku dniach pobytu mamek, dziecko pp. X. zachorowało. Zawezwani lekarze, pp. K. i R., orzekli, że choroba pochodzi z przyczyny złego zdrowia mamek.

Idąc za poradą obu lekarzy, pani X. wydalila natychmiast mamek i zażądała od faktorki zwrotu 13 rubli K. jednak, zamiast błęd naprawić i zrehabilitować się przed Klientką, obrzuciła ją obelgami. Nie koniec na tem. K. pomimo, że wiedziała o chorobie dziewczyny, nastęrczyła ją do niego domu. Czy się tam powtórzy powyższa historia, jeszcze niewiadomo, mameka bowiem dopiero od dni kilku karmi dziecko.

(—) **Zaginiona.** Onegdaj, o godzinie 9-tej rano, 7-letnia dziewczynka, blondynka, Helena Mycielska, wyszła z domu pod N. 1433 przy ulicy Widzewskiej do jednego ze sklepów przy ulicy Spacerowej. Powracając do domu, dziewczynka prawdopodobnie zabłąkała się, gdyż podczas nieobecności rodziców kobieta jakaś przyprowadziła ją do domu, lecz nie zastawszy nikogo, kazała dziecku zostawić koszyk i zabrała je ze sobą. Pomimo usilnych poszukiwań, dotychczas na ślad zaginionej dziecka rodzice nie trafili.

(—) **Targi zbożowe.** Wczoraj na stacyi towarowej sprzedano: pszenicy 100 korey po rs. 5 kop. 80; owsa 1,000 korey po rs. 3 kop. 30 do rs. 3 kop. 40.

Na Nowym Rynku sprzedano: pszenicy 150 korey po rs. 5 kop. 75 do rs. 6 k. —; żyta 100 korey po rs. 4 kop. 75 do rs. 5 kop. — za korzec.

Popyt wogóle bardzo słaby.

Ceny siana, słomy i konicyzny nie uległy żadnej zmianie.

(—) **Z powodu niepogody** przedstawienie komedyi „Soboty” w teatrze letnim odwołano, jak również odwołano koncert orkiestry wojskowej pułku dragońskiego z Włocławka w ogrodzie p. Langego, z którego to koncertu dochód przeznaczony jest na korzyść przytułku starców i kalek w m. Łodzi.

(—) **Teatr letni** wystawia w dniu dzisiejszym operetkę Lecocq’a „Graziela”, grana z powodzeniem przez tożsamo towarzystwo w Lublinie i Piotrkowie.

(—) **Lirnik.** Na bruku miasta naszego pojawił się żebrak, który, wygrawając na lirze różne piosenki małosknie, zbiera obfite datki od słuchaczy. Dział-lirnik leży lat 64 i pochodzi z guberni lubelskiej.

(—) **Wypadek.** Przy wyładowywaniu woza onegdaj wieczorem, furman Janiak przygnieciony był paską bawelny, z pod której wydosłano go omdlałego. Otrzymałszy natychmiast pomoc i odzyskawszy przytomność, J. zabrał się do dalszej roboty, nie skarżąc się na żaden ból.

KRONIKA.

Warszawa.
— J. E. generał-gubernator warszawski, wskutek odezwy J. E. ministra spraw wewnętrznych z dnia 9 marca r. b., motywowanej na zasadzie zawiadomienia J. E. ministra wojny, poleceniem okólniko-

wem z dnia 10 kwietnia (st. st.) r. b., zawiadomil oberpolicmajstra m. Warszawy, że w guberniach Królestwa Polskiego rozkruć pierwszą kategorię pospolitego ruszenia nie będą powołani do ćwiczeń zbiorowych, ponieważ w tych guberniach nie jest projektowane formowanie oddziałów pospolitego ruszenia.

— „Kuryer warszawski” dowiaduje się, że projektowane zmniejszenie od polowy roku bieżącego etatu osobowego warszawskiego kantoru banku państwa o 38 urzędników odłożono do roku przyszłego.

— Liczba adwokatów przysięgłych w okręgu izby sądowej warszawskiej powiększył p. Stanisław Chłudzinski.

— Zebranie delegacji chmielarzkiej, że powiadziane przez kilka pism na 10 b. m., odbędzie się w Warszawie w przyszły poniedziałek.

— Na rzecz kolonij letnich odbędzie się dziś w strzelnicy warszawskiej (Nowy-Swiat № 43) strzelanie konkursowe. Nagrody rozdaje panie. Protektorat zabawy objęły pp. hr. Krasińska, hr. Lubieńska i Sianożęcka z córkami.

— Dyrektora teatrów rządowych w Warszawie wydała rozporządzenie, ograniczające przedsiębiorcom prywatnym widowisk teatralnych w ogródkach możliwość wydawania bezpłatnych biletów wejścia tylko do 9-ciu, które muszą nosić, oprócz pieczęci, podpis wiceprezesa dyrekcji teatrów rządowych i kontrolera rządowego w teatryku.

— Członek bawiącego w Warszawie towarzystwa cyrkowego, Hogini, jak donosi „Kuryer warszawski”, zamierza nabyć w tem mieście plac, na którym wzniesie gmach na przedstawienia hipiczo-gimnastyczne.

— Teatr letni w ogrodzie Saskim w Warszawie urządzono w ten sposób, że można będzie dawać w nim przedstawienia nawet w zimie. Cały gmach otoczono podwójnymi ścianami, a grzech tego pod sceną i w korytarzach ustawiono piece. Są one tak urządzone, że płomyki gazowe ogrzewają taflę glinianą, ta zaś powietrze.

— Zakład paralityków, mieszczący się za rogatką Belwederską, z powodu coraz większej wilgoci, jaka okazuje się w zabudowaniach, przeniesiony będzie wkrótce w inne miejsce.

— Przy ulicy Chłodnej pod N. 11-ym w Warszawie otwarto areszt dla osób skazanych przez sędziów pokoju.

— Krotocwiala Fredry (ojca) pod tyt. „Nowy Don-Kichot”, wystawiona być ma w przyszłym tygodniu w teatrze Nowym w Warszawie. Muzykę do krotocwiali napisał p. Zygmunt Noskowski.

Petersburg.
— „Moskowskija wiadomości” donoszą, że w wyższych sferach rządowych rozpatrywana jest obecnie bardzo ważna kwestya zmniejszenia się liczby osad włościańskich. Zmniejszanie się tych ziem rozpoczę-

drzwi i patrzył za nią, dopóki nie zobaczył panny Anieli, która wyszła na jej wolanie.

— Jakże się łaskawa pani miewa? — zapytał żony, podając jej obie ręce.

— Nie widziałam cię już od rana — skarżyła się.

— Stęskniłaś się bardzo?

— Co za niedorzeczne pytanie!

— Dziękuję! Byłem bardzo zajęty; inaczej byłbym ci się już wcześniej naprzykrzył — odpowiedział wesoło — a teraz daj klucze, schowam twoje pieniądze.

— Moją resztę kwartalną? Heż to?

— Podaj jej małą paczkę banknotów.

— Policz.

— Nie znam się na tem; za każdym razem jest inaczej; dajesz więcej niż mi się należy — odparła.

— Pozostaw mi tę niewnąną przyjemność! Jednakże zawsze masz dług — odpowiedział, otwierając biurko i chowając pieniądze.

Erwin nigdy nie mógł zrozumieć równouprawnienia kobiet, tyjącego się dźwignia przykrości życia narówni z mężczyzmi. Cieszył się, że Eliza, chociaż czytała najpoważniejsze społeczno-ekonomiczne dzieła, nie miała najmniejszego pojęcia o interesach. Umyslnie jej w nie wstąpił, a ona zupełnie tego nie pragnęła. Dawał jej procenty od posagu, obstawiał przy tem, żeby je wydawała na swoich biednych i swoje przyjemności; co zaś robił z kapitałem, nigdy jej tego nie mówił.

— Czy mogę tu pisać? — zapytał, siadając do biurka i nie czekając na odpowiedź, mówił dalej: — Biurko damskie bez listów z zaproszeniami i cyrkularza na cel dobroczynny! Rządca zrobił zamieszanie z powodu dzierżawy dla twej przetegowanej z Janówką.

— Rządca jest wielkim niedołęgą — odpowiedziała Eliza.

— Zamłodo się ożenił, biedny człowiek! To byłoby zrobione; mozesz przyjaciółce twej powiedzieć, że wszystko w porządku. Czy myślisz, Elizo, że w miesiącach miodowych byłbym o wiele praktyczniejszym od naszego rządcy?

Oswip Schulcin.

HONOR.

Tłómaczyła L. H.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 129).

Ciezko oddychając, z pułkownikiem weszła do parku. Kapelmistrz, młody, blade człowiek z interesującą twarzą, wywijał z wdzikiem pateczką. Panie, zajmujące białe lakierowane krzesła po obu stronach alei, miały miny zmęczone, smutne i wyglądały jak zwiedle kwiaty, na które padł zagorący promień słońca. Były szczupłe, mizerne, anemiczne, jednakże przezroczyście bładosc ich twarzy i niezwykła szczepność dodawały im szcęgólnego wdzięku; miały w sobie coś dziwnie powiewnego i dystyngowanego. Panowie pozostający na kuracyi, mniej korzystne robili wrażenie; niektórzy z nich wyglądali jak trupy.

Stoły były wszystkie zajęte, lecz na spojrzeńie plotkarki, posługująca przyniosła stolik i postawiła na miejscu, które jej baronowa parasolką wskazała. Potem zażądała dwóch porcji kawy, położyła torbę z pieczywem i poprosiła pułkownika, żeby zajął miejsce, na co ten chętnie się zgodził, bo zauważył, że z tego miejsca najprędzej zobaczy hrabinę Dey.

Goście kapieliwi spacerowali po alei — pomiędzy nimi wyróżniła się, przez wszystkich podziwiana, Linda Harfink. Duży, ciemny kapelus z czerwonym piórem rzucał tajemniczy cień na jej bladą twarz; na ramionach miała niedbale zarzuconą czarną chustkę koronkową, a ciemnozielona sukienka uwydatniała jej piękną kibię. Obok niej szedł młody człowiek, jasny blondyn, który pomimo małych rąk i nóg i regularnego profilu, zabarzdzo był wymuskany i wyczęszany, żeby go można było wziąć za co innego, jak za eleganckiego parweniusza.

— Kto to jest? — zapytała plotkarka, z pełnym ustami, trzymając w ręce filiżankę.

— Młody Róden, przed pięciu laty kreowany baron — odpowiedział pułkownik. — Kuzyn Lindy, miły człowiek, jak na tę sferę, nawet bardzo miły, zdaje się, że po uszy zakochany w kuzynce.

W powietrzu brzmiało sentymentalne „pot-pourri” z latającego holendra. Państwo Harfink, którzy jeszcze tego wieczora wracali do Marienbadu, opuścili park; Linda wsparta na ramieniu kuzyna, spoglądając z kokieteryą na róg, trzymaną w rękę, wraz z nim zaukpeła.

— Pułkowniku! — zawołał wesoły głos.

— Ach! pani hrabina!

Śledząc uważnie każdy ruch Lindy, pułkownik nie zauważył przyjsicia hrabiny Dey. Skoczył na równe nogi, przywitał ją obowiązkiem „padam do nóg” i „całuję rączki” i zaczął po wszystkich kieszoniach szukać listu.

Hrabina tymczasem, z lornetką przy oczach, obserwowała swoje otoczenie.

— Spotkałam teraz osobę, achodzącą za wielką piękność! — zdaje się Hopfing czy Harfink. Wyzywającą ma powierzchownosc! Chodzi pogłoska, że Lanberg zaręczył się z nią... ale to chyba nieprawda?

— I ja tak słyszałem... — powiedział pułkownik... — Zabawne małżeństwo... Co pani hrabina na to?

— Felksowi nie wiedzie się jak zwykle.

Plotkarka ruszyła tustemi ramionami i odparła:

— Co to szkodzi, że ten sławny Lanberg jeszcze więcej upadnie.

ROZDZIAŁ II.

W pokoju wykwinicie umeblowanym, zastawionym szafami pełnymi książek, starą porcelaną i japońskimi cackami, siedziała młoda kobieta. Wysoka, szczupła, wązka w ramionach, z małą głową, pochylającą się pod bogactwem kasztanowatych włosów, oczy miała niebieskie, nos ek wązki i maleńkie usta. W każdym ruchu posiadała wdzięk, właściwy kobietom, które za ledwie dorósłszy, doznały wielkiego niezszęcia lub przeszły ciężką chorobę. Była to siostra owego sławnego Lanberga, Eli-

to się zaraz po ogłoszeniu ustawy o wykupie w 1861 roku i w ostatnich latach przybiera coraz większe wymiary, przyczem grunty skupiają się w posiadaniu włościan bogatszych. Dlatego w roku przeszłym przy ministerium spraw wewnętrznych utworzono komisję pod przewodnictwem towarzysza ministra spraw wewnętrznych, senatora Plewego, dla opracowania środków, mających zapobiec zmniejszeniu się liczby osad włościańskich. Do środków, wypracowanych w tym celu przez komisję, należy, pomiędzy innymi, odjęcie włościanom prawa domagania się w pewnych wypadkach wydzielenia im części gruntu i ustanowienie przepisu, ażeby na przyszłość dopełnienie egzekucji na gruntach wydziałych włościanom i sprzedaż tych gruntów na licytacyi z mocy wyroków sądowych, nie były dopuszczane. Obecnie komisja pomieniona ukończyła już swoje prace i kwestya środków zapobiegających wywłaszczeniu osad włościańskich bliska jest rozstrzygnięcia.

— „Nowoje wremia“ donosi, że jednocześnie z rewizyą programu średnich zakładów naukowych, ma być rozstrzygnięta kwestya przedłużenia wakacyi dla uczniów tychże zakładów. O przedłużeniu to prosili zgromadzenia miejskie, ziemskie i szlacheckie gubernij południowych.

— Wielcy przemysłowcy ruscy zawiązują podobno spółkę, która zamierza wyjechać do rządu prawo eksploatacyi połowian na kotłki na wyspach Komandorskich oceanu Spokojnego. Nieodwołność prawidłowego wykształcenia tego przemysłu wskazał prof. Dybowski.

— Nowa ustawa banku szlacheckiego ziemskiego, wkrótce ma być poddana ostatniej decyzji.

Kalisz. Straszne morderstwo popełniono w Michałowie, w powiecie kaliskim. Bogaty włościanin, Andrzej Janiak, nie chcąc utrzymać rodziców, w dzień Bożego Ciała zabił siekierą matkę i ojca; trąpy ich zakrył słomą i przycisnął łożkiem, a następnie chcąc ukryć ślady przestępstwa, podpalił chatę i uciekł w pole. Zbrodniarza ujęto i osadzono w więzieniu kaliskim.

Ryga. „Ryżski wiestnik“ donosi o zapadłym postanowieniu niedopuszczenia żydów do zajęć pisarskich w kancelarych instytucyj, w których układane są spisy powołanych do wojska i dokumenty, odnoszące się do służby wojskowej.

Kaukaz. „Nowoje obozrenie“ donosi, że w ostatnich dniach trzęsienie ziemi powtarzało się kilkakrotnie w miejscie Zakatacha. Ziemia kłósała się, słyszano huk podziemny i odczuwano silne wstrząśnienia kilka razy na dzień. Tak silnych objawów dotychczas tam nie zapamiętano.

ROZMAITOSCI.

× W Szwajcaryi kolej idąca z Montreux nad jezioro Genewskiem do Glion, poprowadzona będzie dalej, prawie aż do wierzchołka stromej góry Naye.

× We Francji do czasów rewolucyj istniało 24 wolnych i samodzielnych wszechnic, które zniszone były 20 marca 1794 r. poczem Napoleon utworzył „Université de France.“ Obecnie opinia publiczna, zwłaszcza zaś profesory, występują stanowczo przeciw centralizacji wiedzy i domagają się przywrócenia dawnych praw i swobód dla wszechnic prowincjonalnych.

× Łódzie elektryczne rozpowszechniają się coraz bardziej w Anglii i obecnie na Tamizie kursuje już cała flotylla, składająca się z 14 łódek, których liczba ma być powiększona w roku bieżącym do 23. Największa z nich „Viscountess Bury“ ma 20 metrów długości, 3 m szerokości i może pomieścić 60 — 70 osób. Posiada jeden motor i jedną szrubę; bateria zawiera 164 akumulatorów. Przy średniej szybkości (7 mil, ang. na godzinę) motor potrzebuje 45 stosów Ampera, przy 164 Volty. Inne łódzie mają przeciętno po 10 — 12 metrów długości. Flotylla jest własnością firmy M. M. Imish et Comp. Do ładowania elektryczności jest jedna stacya na wybrzeżu i dwie pływające. Łódzie elektryczne płyną bardzo spokojnie i nie drażnią pasażerów szumem i turkotem, jakie sprawiają motory parowe. Nowe łódzie urządzone są bardzo wytwornie, prawie zbyt kownie.

× Fatimy i Sulejki stambulskie pogrążone są w czarnej rozpacz, ponieważ policja miejska surowo zabroniła kobietom tureckim pokazywać się na ulicach w kostiumach, niezgodnych z obyczajami kraju i tradycyą. Wspaniałe kostiumy spacerowe sprowadzone z Paryża, piękności haremowe musiały zawiesić w garderobie.

× Kierowanie balonami. Dzienniki warszawskie donoszą, że artysta nasz, Wiktor Brodzki, którego rzeźby używają tak zasłużony ślawy w Rzymie, wynalazł nareszcie, po 40 letnich poszukiwaniach, badaniach i nieustannych próbach, sposób kierowania balona-

mi i wynalazek swój przedstawił rządowi włoskiemu.

× Austriackie spadki. Sąd handlowy w Wiedniu ogłosił na czarnej tablicy spis pieniężny i ruchomości, złożonych przed 30 laty do depozytu, i wzywa spadkobierców, a wglądanie i właścicieli, żeby pretensye swoje udowodnili w przeciągu jednego roku sześcia tygodni i trzech dni... Między spadkami znajduje się pod nr. 245 „od kwietnia r. 1835 gotówka 1/2 centa“. Inne dziedzictwo składa się z „5 podartych banknotów i monety zdawkowej wartości 2 3/4 centów“. Jeżeli się nikt nie zgłosi w oznaczonym terminie, wtedy wszystko bezdłusnie przepada na rzecz skarbu!

TELEGRAMY.

Petersburg, 11 czerwca (Ag. p.). „Peterburskija wiadomosti“ donoszą, że permskie gubernialne administracyi i ziemstwu czynią starania o jaknajchlejsze wprowadzenie w guberni ustawy o naczelnikach ziemskich.

Petersburg, 11 czerwca (Ag. p.). „Nowosti“ donoszą, że czynią się przygotowania do utworzenia instytucyj arteli przemysłowych i robotniczych w obrębie byłych zakładów Malcewa i przedsięwzięte zostały środki celem zabezpieczenia instytucyj przez obstanki. Towarzystwo wolno-ekonomiczne postanowiło dopełnić ekonomicznego zbadania okręgu przemysłowego malcewskiego.

Berlin, 11 czerwca (Ag. p.). Włoski następca tronu w towarzystwie cesarza i księżat obecnym był dzisiaj przy położeniu kamienia węgielnego pod kościół Zmiłowania w parku inwalidów, poświęcony pamięci cesarzowej Augusty. W południe odbyło się śniadanie w ambasadzie włoskiej, na które przeszeni byli także kanclerz państwa Capriyi i sekretarz stanu, baron Marschall. Po południu nastąpiła wycieczka do matuleum w Charlottenburgu, gdzie król i cesarzowa cesarza Wilhelma i cesarzowej Augusty złożyli wieńce.

Kraków, 12 czerwca (Ag. p.). Przewiezienie zwłok Adama Mickiewicza z Paryża do Krakowa i pochowanie ich tam, nastąpi dnia 30 b. m. Na czele deputacyi, jadącej po ciało do Paryża, stoi słynny poeta, Adam Asnyk.

Petersburg, 12 czerwca (Ag. p.). Etat szwadronu kozaków lejbgwardyj konwoju Jego Cesarskiej Mości rozkazano powiększyć o 80 frontowych, a prócz tego etat każdego pierwszokolejnego szwadronu o 76 frontowych i 80 jucznych koni. Rozkazano też komendę krymskich tatarów lejbgwardyj wyłączyć ze składu konwoju i szeregowców odesłać do krymskiego dywizyonu, z zaliczeniem do rezerwy. Frontowych szeregowców z pierwszokolejnych i zapasowych szwadronów przy uwalnianiu z konwoju obdarzył oddzielnym znakiem, a nadto zasługujących na to awansować na podoficerów.

Petersburg, 12 czerwca (Ag. p.). Oddana pod sąd przez nieporozumienie za bluźnierstwo z kazałnicy przeciw kościołowi prawosławnemu pastora Nehrlinga i skazanego przez sąd w Rewlu na rok więzienia, izba sądowa petersburska uniewinniła.

Sofia, 12 czerwca (Ag. p.). Wczoraj wszyscy trzej skazani podali skargi kasacyjne, a ze swej strony prokurator wojenny Markow, niezadowolony z wyroku na Panię i Chłopkowa, wystąpił z protestem do najwyższego sądu wojennego. Sąd ten rozpocznie rewizyę sprawy w przyszłym tygodniu.

Petersburg, (Ag. p.). 12 czerwca. Ogłoszono postanowienie rady państwa o ustawie i etatach instytucyj inżynierów komunikacyi, oraz samą ustawę, wchodzącą łącznie z etatami w wykonanie 1 lipca r. b. Opłata półroczna, ustanowiona w stosunku 50 rubli rocznie. W roku bieżącym wstęp na kurs II i III dozwolony na zasadzie Najwyższego rozkazu z dnia 25 marca 1883 roku. Kurs naukowy pięcioletni.

Petersburg, 12 czerwca (Ag. p.). Przedstawiony został do zatwierdzenia projekt oddzielnej ustawy o karach na małoletnich.

Petersburg, 12 czerwca (Ag. p.). Przedstawiono do zatwierdzenia ustawę ochrony lasów prywatnych, uznanych za strzeżone przez straż rządową, z zastosowaniem do nich zasad ochrony lasów skarbowych. Projekt środków przeciw kradzieżom koni między innymi obejmuje: bezwarunkowe zabronienie cyganom koczownictwa, wydawanie świadectw właścicielom koni, zakaz sprzedaży bez okazania tychże świadectw i t. p.

Petersburg, 12 czerwca (Ag. p.). W Charzkowie, Wolsku i Saratowie odprawiono żałobne nabożeństwa dla upamiętnienia deszczu, brak którego zagraża zniszczeniem zasiewów.

Stawropol, 12 czerwca (Ag. p.). Przybył tu dr. Kaarsberg, wysłany przez rząd duński dla zbadania sposobu życia i obyczajów kalmuków pod względem etnograficznym i fizyologicznym.

Paryż, 12 czerwca. (Ag. pln.). General Annenkow wyjeżdża stąd wkrótce do Szwajcaryi w celu zwiedzenia linii kolei przez górę św. Gotarda i innych, oraz urządzeń hydraulicznych w Genewie i Schaffhuzie.

Berlin, 12 czerwca. Cesarz po powrocie z Norwegii około 25 lipca, wprost z Wilhelmshafenu odwiedzi królowę angielską w Osborne, poczem dopiero wróci do Berlina na wielki przegląd jesienny. Cesarzowa z synami czas ten przepędzi w Sasnicach na wyspie Rugii, jeżeli lekarze odstąpią od zaleconych cesarzowej wód emskich.

Rzym, 12 czerwca. „Capitan Fracassa“ (organ Crispięgo) z gorzycą omawia podwyższenie cel od zboża i innych produktów zatwierdzone przez izbę francuską i dodaje: czyniliśmy, co było można, ustępstwa nasze odzucano, a dalsze jeszcze z naszej strony mogłyby nas tylko na śmiech narazić. Powinniśmy, wiedząc czego się trzymać, mieć się na baczności i bronić naszych interesów.

Bukareszt, 12 czerwca. Izba przyjęła i zatwierdziła kredyty żądane przez ministerium na cele wojskowe i budowę dróg żelaznych.

Ostatnie wiadomości handlowe.

Warszawa, 12 czerwca. Wsklepie krót. terminu: Berlin (2 d.) 43.10 ząd., 42.92 1/2 90, 87 1/2, 85, 82 1/2 kmp.; Londyn (3 m.) 8.71 ząd.; Paryż (10 d.) 84.80 ząd., 84.65 kmp.; Wiedeń (8. d.) 74.90 ząd.; 4% listy likwidac. Król. Polak. d. 90.60 ząd.; mate 89.60 ząd.; 5% pożyczka wewnętrzną z 1887 roku 86.90 ząd.; 4% pożyczka wewnętrzną z 1887 roku 86.90 ząd.; 5% listy zastawne ziemskie I ser. 95.40 ząd., 94.90, 95.15, 35 kmp., III seryi mate 94.20 ząd., 93.90, 94.06 kmp.; 5% listy zastawne m. Warszawy I 99.50 ząd., II 97.00 ząd., III 95.00 ząd., IV 94.10 ząd., V 93.80 ząd.; 5% obligac. m. Warszawy dł. 91.00 ząd., Dyskonto: Berlin 4%, Londyn 3%, Paryż 3%, Wiedeń 4%, Petersburg 6%, Wartość kuponu z potr. 5 1/2% listy zastawne ziemskie 224.3, warsz. I i II 93.7, Łódki 54.1, listy likwid. 11.6, pożyczka premowa I 196.6, II 117.4.

Berlin, 12 czerwca. Wsklepie na Londyn 86.50, II pożyczka wewnętrzną 100 1/2, III pożyczka wewnętrzną 100 1/2, 4 1/2% listy zastawne kredyt. ziemskie 137.75, akcyje banku ruskiego dla handlu zagranicznego 257.50, petersburskiego banku dyskontowego 620.00, banku niemieckiego 485.00, warszawskiego banku dyskontowego —.

Berlin, 12-go czerwca. Banknoty ruskie zaraz 235.55, na dostawę 235.00, weksle na Warszawę 235.00, na Petersburg kr. 234.40, na Paryż dł. 232.70, na Londyn krót. 20.33 1/2, na Londyn dł. 20.23, na Wiedeń 173.50, kupony celne 324.50, 5% listy zastawne 68.10, 4% listy likwidacyjne 65.10, pożyczka ruska 4% z 1889 r. 97.30, 4% z 1887 r. 62.75, 9% renta złota 109.30, 5% r. zł. z 1854 r. 106.30, pożyczka wewnętrzną II om. 72.10, II emisji 72.90, 5% listy zastawne ruskie —, 6% pożyczka premowa z 1864 roku 169.60, takak z 1866 r. —, akcyje drogi żel. warszawsko-wiedeńskiej 215.40, akcyje kredytowe austriackie 167.75, akcyje warszawskiego banku handlowego 98.25, dyskontowego —, dyskonto niemieckiego banku państwa 4% prywatne 3 1/2%.

Londyn, 12 czerwca. Pożyczka ruska z 1889 roku II om. 98 1/2, 2 1/2% Konsola angielskie 97 1/2.

Warszawa, 12 czerwca. Targ na placu Witkowskiego. Pazenica sm. ord. —, psra i dobra —, —, biała —, 600, wyborowa 620 —, żyto wyborowe —, średnie —, wadliwe —, jęczmień 2 i 4-o rzęd. 400—450, owies 285—330, gryka 390—420, rzepak letni —, zimowy —, rzepak zaps zim. —, groch polny 600—680, cukrowy 800—900, fasola 900—1100 za korzec, kasza jaglana 110—130, olej rzepakowy —, —, linitany — za pud.

Dowiozono pszenicy 200, żyta —, jęczmienia —, owsa 30, grochu polnego — korey.

Warszawa, 12 czerwca. Okowita 78% z akcyzą po k. 9 1/2%. Stosunek garbaca do wiadra 100—307 1/2. Hurt. skład. za wiadro kop. 823—826, za garn. 208—269. Szynki za wiadro kop. 835—838, za garniec 272—275 kop. (z dod. na wysłom. 2%).

Berlin, 12 czerwca. Pazenica 188—202 na czerw. 201.00, na wrzes. paźd. 179.75. Żyto 148—163, na czerw. —, na wrzes. paźd. 146.50.

Havre, 12 czerwca. Kawa good average Santos na wrzes. 109.00, na grud. 102.00, na marzec 1891 r. 99.25. Skopjynie.

Liverpool, 12 czerwca. Bawelna. Sprawozdanie końcowe. Obrót 6,000 bel, z tego na spekulacyę i wywóz 500 bel. Ospale. Amerykańska, Bengal i Timbilly 1/2 niżej. Middling amerykańska na czerwiec lipiec 6 1/2, nabywey, na lipiec sierpień 6 1/2, nabywey, na sierpień —, na sierpień wrzesień 6 1/2, sprzedawcy, w wrzesień paźd. 6 1/2, cena, na październ. listopad 6 1/2, sprzedawcy, na listopad grudzień 6 1/2, sprzedawcy, na grudz. stycz. 6 1/2, sprzedawcy.

New-York, 11 czerwca. Bawelna 12.25, w N. Orleansie 11.75.

New-York, 11 czerwca. Kawa (Fair-Rio) 20.00, Kawa Fair-Rio 3/4 7 low ordinary na lipiec 17.07, na sierp. 16.67.

Licytacje w gub. piotrkowskiej:

Dnia 15 lipca tamże 1) na sprzedaż nieruchomości majątku pod nazwą „Dział ziemi w uroczysku Góry-Borowieckiej w gminie Łęka-wa pow. piotrkowskiego, od sumy 400 rs.; 2) na sprzedaż osady młynarskiej „Cech“ we wsi Jankowice gminy Popień w pow. brzezińskim, od sumy 1,500 rs

DZIENNA STATYSTYKA LUDNOŚCI.

Malżeństwa zawarte w dniu 12 czerwca: Starozakonnych: 3: Gerson Łajb Bielek z Szajdla Napanest, Abram Herz Lewin z Dyna Granis, Berek Zepun z Eają Rudecką.

Zmarli w dniu 12 czerwca: Katedy: dzieci do lat 15-tn zmarło 5, w tej liczbie chłopów 4, dziewcząt 1, dorosłych 2, w tej liczbie mężczyzna 1, kobiet 1, a mianowicie: Walenty Preca, lat 68, Magdalena Ross, lat 44.

Evangelii: dzieci do lat 15-tn zmarło 4, w tej liczbie chłopów 2, dziewcząt 2, dorosłych 1, w tej liczbie mężczyzna — kobiet 1, a mianowicie: Amalia Reif, lat 48.

Starozakonni: dzieci do lat 15-tn zmarło 1, w tej liczbie chłopów 2, dziewcząt 2, dorosłych — w tej liczbie mężczyzna — kobiet — a mianowicie: —

TELEGRAMY GIEŁDOWE.

Giełda Warszawska.		Z dnia 12	Z dnia 13
Żądano z końca giełdy			
Za weksle krótkoterminowe			
na Berlin za 100 nr.	43.10	42.85	
na Londyn za 1 E.	8.71	8.68	
na Paryż za 100 fr.	34.80	34.65	
na Wiedeń za 100 fl.	74.90	74.35	
Za papiery państwowe.			
Listy likwidacyjne Kr. Pol.	90.60	90.60	
Ruski: pożyczka wewnętrzną	100.25	100.25	
4% poz. wezw. r. 1887	86.90	87. —	
Listy zast. ziem. Seryi I	95.45	95.40	
" " " " " " " " " "	93.20	93.15	
Listy zast. m. Warsz. Ser. I	99.50	99. —	
" " " " " " " " " "	93.80	93.80	
Listy zast. m. Łódzi Seryi I	—	96. —	
" " " " " " " " " "	—	93.80	
" " " " " " " " " "	—	93. —	
Giełda Berlińska.			
Banknoty ruskie zaraz	235.55	235.40	
" " " " " " " " " "	235. —	235. —	
Dyskonto prywatne	3 1/2%	3 1/2%	

Monety i banknoty: Not. urzęd. Not. niemiec. Imperyal i półimperyal i sr. k. E. Emisji 17 grudnia 1885 roku Półimperyal stare Funt sterling w banknotach Marki niemieckie Austriackie banknoty Franki Wartość rubiakred. w złocie Kupony celne

LISTA PRZYJEZDNYCH.

Hotel Polski. Droszewski z Zytowic, G. Wimpauzy i J. Chetthaus z Londynu, Wł. Musnicki z Warszawy, P. Bazilew i K. Prain z Kalisza, A. Bryzgalin i T. Czerewkow z Włocławka. Grand Hotel. N. Smirnow z Petersburga, H. Leather z Londynu, W. Pruscliner z Moskwy, D. Aisenberg z Charkowa, M. Kohn i L. Goldfuss z Warszawy. Hotel Manteuffel. Gen. Kaulbars, gen. Ragowski, gen. Kurzajewski; półkownicy: Fecht, Kedrow, Masłow, Michajłow, dr. Samochwałow i Dimitriw.

WYKAZ DEPEZ

niedoręczonych przez telegraficzną z powodu niedostarczenia adresatów. Scheinfinkelowi hotel Hamburgski z Wilna — Radomski Stare Miasto z Warszawy — Antoni Kowalski M 1254 ulica Główna dom Gelbarda z Kalisza.

— Do numeru dzisiejszego dołącza się tabela listów zastawnych towarzystwa kredytowego miasta Łodzi, wylosowanych w dniu 11 czerwca 1890 r., oraz wykaz listów zastawnych, wylosowanych w poprzednich ciągnięciach, a dotąd do zapłaty nieprzedstawionych.

ROZKŁAD JAZDY POCIĄGÓW

do Łodzi	GODZINY I MINUTY					
	przychodzą:	8/40	10/15	4/35	8/50	10/30
z Łodzi	odchodzą:	6/10	7/45	1/05	5/55	9/30
przychodzą						
do Kozłuszek	7/10	8/46	2/15	7/05	10/40	46
„ Skierniewie	8/46	4/32	8/24			
„ Warszawy	11/05	6/45	10/20			
„ Aleksandrowa	1/35	8/10				
„ Piotrkowa	9/52	3/40	10/25	12/41		
„ Granicy	2/3/9					
„ Sosnowa	2/45	9/37				
„ Tomaszowa	10/15					
„ Buzia	2/01					
„ Iwangr. (Iwa)	6/ —					
„ Dąbrowy (Dab.)	8/21					
„ Petersburga			10/08			
„ Moskwy	11/23					
„ Wiednia	5/32	7/52		4/37		
„ Krakowa	5/27			7/25		
„ Wrocławia	9/18			10/61		
„ Berlina	6/54					

UWAGA. Cyfry oznaczone grubszym drukiem wyrażają czas od godziny 6-jej wieczorem do godziny 6-jej rano.

BUSKO Dr. JÓZEF GRABOWSKI lekarz zdrojowy. 1077—15—3

Dr. Majkowski. Lekarz zakładu zdrojowego i szpitala św. Mikołaja w Busku, praktykuje przez całą porę kąpielową. Teżoż wyszło z druku „Busko, wody siarczanowe słone.“ 853-6-3

